

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1400/2023
24.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Тајјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због продуженог кривичног дела увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Мирјане Ђурић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 432/20 од 31.03.2023. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 79/23 (2020) од 07.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 24.01.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Мирјане Ђурић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 432/20 од 31.03.2023. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 79/23 (2020) од 07.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу К 432/20 од 31.03.2023. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења продуженог кривичног дела увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ и осуђена на новчану казну у износу од 150.000,00 динара. Окривљена је обавезана на плаћање трошкова кривичног поступка, а приватни тужилац је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Кж1 79/23 (2020) од 07.09.2023. године одбијене су као неосноване жалбе окривљене и њеног браниоца а пресуда Основног суда у Пожаревцу К 432/20 од 31.03.2023. године, потврђена.

Бранилац окривљене АА - адвокат Мирјана Ђурић захтев за заштиту законитости је поднела против правноснажне пресуде Вишег суда у Пожаревцу Кж1 79/23 (2020) од 07.09.2023. године, међутим из образложења захтева прозилази да га подноси и против правноснажне пресуде Основног суда у Пожаревцу К 432/20 од 31.03.2023. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене као разлог подношења захтева наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, без прецизирања законског разлога за подношење захтева прописаног одредбом члана 485. став 4. ЗКП, али из образложења произилази да захтев подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Према наводима браниоца извештај о извршеном вештачењу судског вештака информационе технологије др Ненада Стефановића је незаконит доказ на коме се не може заснивати правноснажна пресуда из разлога што је базиран на доказном материјалу из предмета који се води пред Основном судом у Пожаревцу К.бр. 412/20 у предмету окривљеног ББ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Према налазу и мишљењу вештака др Ненада Стефановића поред прикупљених и наведених података и доказа, вештак је за случај да је то од користи за предметни поступак, доставио и доказе из предмета К 412/20 Основног суда у Пожаревцу, што значи да свој налаз и мишљење није базирао на овом доказном материјалу већ се само условно позвао на његово коришћење.

Из списка предмета произилази да се судски вештак др Ненад Стефановић на главном претресу 31.03.2023. године изјаснио да одустаје од овог дела налаза где се позвао на вештачење у предмету К 412/20, као и да суд није прихватио налаз и мишљење наведеног вештака у делу где се вештак позвао на свој налаз и мишљење у предмету К 412/20, па самим тим правноснажна пресуда није ни заснована на овом делу налаза и мишљења судског вештака др Ненада Стефановића. Стога су супротни наводи браниоца окривљене којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, од стране овог суда, оцењени као неосновани.

У преосталом делу захтева бранилац окривљене указује на повреду одредбе члана 124. ЗКП, тако што наводи да су извештаји о извршеном вештачењу судског вештака за област информационе технологије Др Ненада Стефановића базирани на нелиценцираном софтверу, да су снимци које је вештак вештачио са прекинутим мета дата низом што значи да постоји сечени материјал који је монтиран, на који начин се оспорава доказна снага наведеног вештачења, а самим тим и утврђено чињенично стање. Наведене повреде нису дозвољени разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљене, односно њеног браниоца, па се Врховни суд у оцену ових повреда није упуштао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Мирјане Ђурић, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљене одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.**